

# המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא צ"ט

עין משפט  
גור מצוה

(א) ומה כל...  
(ב) תמלל...  
(ג) מניה...  
(ד) [על...]  
(ה) [על...]  
כח...  
כח...  
כח...

א ב מ טו  
שמי...  
מ"מ...

והנה היא קא משמע לן למטה כחמשה...  
חלל ואין בזה דבר כד גס העשר, וגוף הכרוזים כגס היו עומדין כדקמין ומקום הארון אינו מן המדה אלא כגס היה עומד וכפי הכרוזים שהן בארץ לא הייתי דאף למטה ודאף למעלה דידא יכוין למודו עשרים ריקות מטתל לפניו לכותל דרומי והכי משמע קדא לעשרים אמה קומתו - ולומר כל השלשים אמות קומה אינן חשונים אלא כעשרים דמשפס כרוזים ולמעלה מהם פניוין מכלום העשר דכח הכי : ארוז טעמא מסה . כתיבין תורה אור

בזית קדשי הקדשים עשהו שלמה שהוא כ' על כ' יס' פס' עשר אמות ריחו לכל רוח ורוח לימינו ולשמאלנו הרי עשרים בלא ארון ולפניו כ' עד הדביר : כרוזים . דשלמה : כגס היו עומדין . נוסף : כנף הכרוז האחד .

כנף האחד של כרוז וה' אמות כנף השני של אותו כרוז ולווי' כרוז שני קמירי דהא כתיב דכתיב עשר בלמה הכרוז השני וגו' ועשר אמות מקלותיו כנפיו עד קלות כנפיו, והנה לא משקיע דכגס היה הגוף עומד בין שני הכנפים שממקה האחד עד קצה השני לא היו ב' אס עשר אמות וא"כ הגוף כשיצא היקלף יתכן לומר דמהכא נפקא ליה, דא"כ מנח הא דקפידין לקמן ודלמא ביהא מעילאי ריחו וקושיא אחרת דלא ישיי' הכא בלא אלף קדא פכי משמע ליה אס בלמ' למכר שני כנפי הכרוז זה בל' זה חמא מקלות כנפיו עד קלות כנפיו עשר אמות ומיזו שפי' מי' אמות היו שהרי רוחם הגוף בין ב' הכנפים אלף הכנף (ב) פתח קורות צית קדשיהו הקדשים משנין לדרום לא ה' אלא כ' אמה וב' הכרוזי' ה' כנפיהם כ' לבד וכנפים כדכתיב השני הכנפים ידיו אמות וכתי' ויפיעו אה כנפי הכרוזים ותגע כנף האחד בקרוב וכנף הכרוז השני טועה בקרוב השני וכנפיהם אל חוק הבית טועות כנף אל כנף וא"כ

\*וי' אמה - ל' כ"כ  
בגובה כ"מ קמין  
במל' כ"ב חזיתי  
ל' ק"י

הא קא משמע לן למטה כחמשה: מה למעלה אין משמש כלום אף למטה אין משמש כלום משיי' ליה לר' לוי (אדמר' ל' לוי ואיתימא רבי יוחנן דבר זה מסורת בירדו מאבותינו מקום ארון וכו' רבי מן המדה הניא נמי הכי דאין שיעשה קשה יש לן ריחו עשר אמות לכל רוח ורוח אמר רבנא אמר שמואל כרוזים כגס הן עומדין שנאמר וחמש אמות בנה הכרוז האחד וחמש אמות בנה הכרוז השני עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו גופיהו היכא הו' קיימי אלא שמע מינה כגס הן עומדין מחסופה לה אביי ודלמא כתרנגולין הו' קיימי? מחסופה לה בבא ודלמא זה שלא כנגד זה הו' קיימי מחסופה לה רב אחא בר יעקב ודלמא כתרנגולין הו' קיימי מחסופה לה רב הונא בריה דרב יהושע ודלמא יבויחא מעילאי רווח מחסופה לה רב פפא ודלמא מיכף הו' כייפי ידיו? מחסופה לה רב אשי ודלמא שלחופי הו' משלחי? (א) כיצד הן עומדין רבי יוחנן ור' אלעזר : חמא פניהם איש אל אחיו וכו' אמר פניהם לבית ולמ' פניהם איש אל אחיו הוא התיב 'ופניהם לבית לא קשיא בצ"ב ב' שישאל עושין רצונן של מקום בל' עושין רצונן של מקום בצ"ב וכו' שאין ישראל עושין רצונן של מקום בל' ופניהם לבית הוא כתיב 'ופניהם איש אל אחיו' דמצדדי' אצדודי דתניא ואונקלוס הניד אמר ברביהם 'מעשה צעצועים הן ומצדדים פניהם בהלכות התפסר מרבנו: מרתני' מי שיש לו בור לפניו מביתו של חבירו נכנס בשעה שדרך בני אדם נכנסין ויוצא בשעה שדרך בני אדם יוצאין ואינו מכניס בהביתו ומשקה מבורו אלא ממלא ומשקה מברוין וכו' עושה לו פותרת וכו' עושה לו פותרת : (ג) פותרת להיכא? אמר ר' יוחנן ישניהם לבור, בשלמא בעל הבור בעי לאישחמורי מיא דבוריה אלא בעל הבית למה ליה? א"ר אלעזר

**מתקין** לה אביי ודלמא בולטין כתרנגולין. ולאח האחד אחי כגס היו עומדים דעשרים בעשרים הכי יתיב וי"ל מ"מ פריך אביי שהגוף לא היה עומד כגס: **דמצדדי'** אצדודי. לא ה"מ למימר כאן בזמן שישראל עושין רצונן של מקום דמסתמא העמידום חתלה לפי מה שהיו עושין רצונן של מקום:

ואין משמש כלום ואין חופשין כלום בבית: אדכר ר' לוי וכו' דאין כגס היה עומד והכי נמי כרוזים כגס הו' קיימי: יש לו ר' אמה לכל רוח, והארון גופיהו יבויחא רוח קאיתוהו וכו' מחסופה דבריה אלא כ' אמה אלא ש' כגס הו' קיימי: עשר אמות מקלות כנפיו ועד קצות כנפיו, וכן לכרוז אחר ומשכו ליה כעשוי שהו' הכרוזים כנף של זה בצד כנף של זה ובין כנפיהם לתדרייתו כפיסאן את הדביר מכותל הדביר ועד כותל אחר דהיינו כ' אמה והדביר היה מחוץ כ' אמה אורך ותל לא נפציא שכנפיהן היו מפניו כתרנגולין הו' בולטין למטה כתרנגולין והוא ליכא למישמש מיני' דכגס היו עומדין והלמא זה שלא כנגד זה הו' קיימי: כולו פניהם איש אל אחיו וכו' אמר פניהם לבית ולמ' פניהם איש אל אחיו הוא התיב 'ופניהם לבית לא קשיא בצ"ב ב' שישאל עושין רצונן של מקום בל' עושין רצונן של מקום בצ"ב וכו' שאין ישראל עושין רצונן של מקום בל' ופניהם לבית הוא כתיב 'ופניהם איש אל אחיו' דמצדדי' אצדודי דתניא ואונקלוס הניד אמר ברביהם 'מעשה צעצועים הן ומצדדים פניהם בהלכות התפסר מרבנו: מרתני' מי שיש לו בור לפניו מביתו של חבירו נכנס בשעה שדרך בני אדם נכנסין ויוצא בשעה שדרך בני אדם יוצאין ואינו מכניס בהביתו ומשקה מבורו אלא ממלא ומשקה מברוין וכו' עושה לו פותרת וכו' עושה לו פותרת : (ג) פותרת להיכא? אמר ר' יוחנן ישניהם לבור, בשלמא בעל הבור בעי לאישחמורי מיא דבוריה אלא בעל הבית למה ליה? א"ר אלעזר

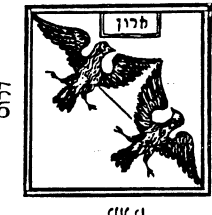
עין משפט  
גור מצוה

והנה היא קא משמע לן למטה כחמשה: מה למעלה אין משמש כלום אף למטה אין משמש כלום משיי' ליה לר' לוי (אדמר' ל' לוי ואיתימא רבי יוחנן דבר זה מסורת בירדו מאבותינו מקום ארון וכו' רבי מן המדה הניא נמי הכי דאין שיעשה קשה יש לן ריחו עשר אמות לכל רוח ורוח אמר רבנא אמר שמואל כרוזים כגס הן עומדין שנאמר וחמש אמות בנה הכרוז האחד וחמש אמות בנה הכרוז השני עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו גופיהו היכא הו' קיימי אלא שמע מינה כגס הן עומדין מחסופה לה אביי ודלמא כתרנגולין הו' קיימי? מחסופה לה בבא ודלמא זה שלא כנגד זה הו' קיימי מחסופה לה רב אחא בר יעקב ודלמא כתרנגולין הו' קיימי מחסופה לה רב הונא בריה דרב יהושע ודלמא יבויחא מעילאי רווח מחסופה לה רב פפא ודלמא מיכף הו' כייפי ידיו? מחסופה לה רב אשי ודלמא שלחופי הו' משלחי? (א) כיצד הן עומדין רבי יוחנן ור' אלעזר : חמא פניהם איש אל אחיו וכו' אמר פניהם לבית ולמ' פניהם איש אל אחיו הוא התיב 'ופניהם לבית לא קשיא בצ"ב ב' שישאל עושין רצונן של מקום בל' עושין רצונן של מקום בצ"ב וכו' שאין ישראל עושין רצונן של מקום בל' ופניהם לבית הוא כתיב 'ופניהם איש אל אחיו' דמצדדי' אצדודי דתניא ואונקלוס הניד אמר ברביהם 'מעשה צעצועים הן ומצדדים פניהם בהלכות התפסר מרבנו: מרתני' מי שיש לו בור לפניו מביתו של חבירו נכנס בשעה שדרך בני אדם נכנסין ויוצא בשעה שדרך בני אדם יוצאין ואינו מכניס בהביתו ומשקה מבורו אלא ממלא ומשקה מברוין וכו' עושה לו פותרת וכו' עושה לו פותרת : (ג) פותרת להיכא? אמר ר' יוחנן ישניהם לבור, בשלמא בעל הבור בעי לאישחמורי מיא דבוריה אלא בעל הבית למה ליה? א"ר אלעזר

למני כנף של זה כשיעור שהיו רדפין וכו' עומדין אלא ליכא למישמש מינה אם היו עומדין כגס הם אלא : הו' פניוין זה אל זה פניהם איש אל אחיו : כולומר כשתבייחא תמאיך על ידן אורבם כאח : דמצדדי' אצדודי : שהיו טועים זה לזה ולא כל כך כי אם בתלמיד הנפטר מרבו שחזרו לאו חרוריו ומסתכלו ולא מסתכלו כל כך : מעשה צעצועים כמו צעצועים (שעיה כב) כולומר שרמיין פניוין עשירי' שלחני נקרא שפ' כרוז כולומר כרוזא כילי : פיס' מי שיש לו בור לפניו וכו' : כגון שהיו שחתין או יורשין שחלץ ונפל אחד הבור והאחד הבית אין לו רשות לבעל הבור ליכנס לביתו בכל שעה שירצה אלא נכנס ויוצא ביום בשעה וכו' : אלא ממלא : כלין מן הבור ומשקה אותה מבחוץ : אלא בעל הבית למה ליה : שתחת כרוזי' של זה כולומר למה צריך ליה : אמר ר' אלעזר חמא וכו' (ה) פניהם לבית ולמ' פניהם איש אל אחיו וכו' אמר פניהם לבית ולמ' פניהם איש אל אחיו הוא התיב 'ופניהם לבית לא קשיא בצ"ב ב' שישאל עושין רצונן של מקום בל' עושין רצונן של מקום בצ"ב וכו' שאין ישראל עושין רצונן של מקום בל' ופניהם לבית הוא כתיב 'ופניהם איש אל אחיו' דמצדדי' אצדודי דתניא ואונקלוס הניד אמר ברביהם 'מעשה צעצועים הן ומצדדים פניהם בהלכות התפסר מרבנו: מרתני' מי שיש לו בור לפניו מביתו של חבירו נכנס בשעה שדרך בני אדם נכנסין ויוצא בשעה שדרך בני אדם יוצאין ואינו מכניס בהביתו ומשקה מבורו אלא ממלא ומשקה מברוין וכו' עושה לו פותרת וכו' עושה לו פותרת : (ג) פותרת להיכא? אמר ר' יוחנן ישניהם לבור, בשלמא בעל הבור בעי לאישחמורי מיא דבוריה אלא בעל הבית למה ליה? א"ר אלעזר

עין משפט  
גור מצוה

הכל מר'  
וי' עינין לאחיהם וכיס' כדוריה'



למני כנף של זה כשיעור שהיו רדפין וכו' עומדין אלא ליכא למישמש מינה אם היו עומדין כגס הם אלא : הו' פניוין זה אל זה פניהם איש אל אחיו : כולומר כשתבייחא תמאיך על ידן אורבם כאח : דמצדדי' אצדודי : שהיו טועים זה לזה ולא כל כך כי אם בתלמיד הנפטר מרבו שחזרו לאו חרוריו ומסתכלו ולא מסתכלו כל כך : מעשה צעצועים כמו צעצועים (שעיה כב) כולומר שרמיין פניוין עשירי' שלחני נקרא שפ' כרוז כולומר כרוזא כילי : פיס' מי שיש לו בור לפניו וכו' : כגון שהיו שחתין או יורשין שחלץ ונפל אחד הבור והאחד הבית אין לו רשות לבעל הבור ליכנס לביתו בכל שעה שירצה אלא נכנס ויוצא ביום בשעה וכו' : אלא ממלא : כלין מן הבור ומשקה אותה מבחוץ : אלא בעל הבית למה ליה : שתחת כרוזי' של זה כולומר למה צריך ליה : אמר ר' אלעזר חמא וכו' (ה) פניהם לבית ולמ' פניהם איש אל אחיו וכו' אמר פניהם לבית ולמ' פניהם איש אל אחיו הוא התיב 'ופניהם לבית לא קשיא בצ"ב ב' שישאל עושין רצונן של מקום בל' עושין רצונן של מקום בצ"ב וכו' שאין ישראל עושין רצונן של מקום בל' ופניהם לבית הוא כתיב 'ופניהם איש אל אחיו' דמצדדי' אצדודי דתניא ואונקלוס הניד אמר ברביהם 'מעשה צעצועים הן ומצדדים פניהם בהלכות התפסר מרבנו: מרתני' מי שיש לו בור לפניו מביתו של חבירו נכנס בשעה שדרך בני אדם נכנסין ויוצא בשעה שדרך בני אדם יוצאין ואינו מכניס בהביתו ומשקה מבורו אלא ממלא ומשקה מברוין וכו' עושה לו פותרת וכו' עושה לו פותרת : (ג) פותרת להיכא? אמר ר' יוחנן ישניהם לבור, בשלמא בעל הבור בעי לאישחמורי מיא דבוריה אלא בעל הבית למה ליה? א"ר אלעזר